

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 czerwca 2022 r.

Poz. 3982

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.515.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 czerwca 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nie ważność

uchwały Nr PR.0007.67.2022 Rady Miasta Ruda Śląska z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie uchwalenia regulaminu określającego zasady i tryb korzystania z targowisk miejskich zlokalizowanych na nieruchomościach wchodzących w skład gminnego zasobu nieruchomości, w części określonej w:

- § 2 ust. 3 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 5 ustawy z dnia 29 października 2021 r. ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników (Dz. U. z 2021 r., poz. 2290), dalej jako „ustawa” w zw. z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”,

- § 4 ust. 2 pkt 2 i 6 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 5 ustawy w zw. z art. 7 i art. 87 Konstytucji RP,

- § 4 ust. 2 pkt 7 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z przepisem art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 5 ustawy w zw. z 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (tekst jedn. Dz. U. 2021 r. poz. 2068),

- § 4 ust. 2 pkt 5, § 4 ust. 3, § 6 ust. 1 zdanie 2 i 3 oraz § 6 ust. 2 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z przepisem art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 5 ustawy i art. 7 Konstytucji RP w zw. z art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 ze zm.).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 kwietnia 2022 r. Rada Miasta Ruda Śląska przyjęła uchwałę Nr PR.0007.67.2022 w sprawie uchwalenia regulaminu określającego zasady i tryb korzystania z targowisk miejskich zlokalizowanych na nieruchomościach wchodzących w skład gminnego zasobu nieruchomości, dalej jako „uchwała”.

Załącznik do uchwały stanowi Regulamin targowisk zlokalizowanych na nieruchomościach wchodzących w skład gminnego zasobu nieruchomości.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 maja 2022 r.

Jako podstawę prawną do podjęcia niniejszej uchwały Rada wskazała m.in. art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 ustawy.

Organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała zawiera regulacje, które pozostają w sprzeczności z prawem.

Podstawę prawną uchwały stanowi art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Zgodnie z poglądem orzecznictwa sądów administracyjnych: „rady gmin stanowiące przepisy gminne zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym winny treść swoich regulacji dostosowywać ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji, wynikających z ich zadań, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej” (zob. wyrok NSA oz. we Wrocławiu z dnia 26 maja 1992 r., sygn. akt SA/Wr 310/92, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Z kolei, na mocy art. 5 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników, dalej jako „ustawa” *Rada gminy uchwała regulamin określający zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach, o których mowa w art. 3 ust. 1.*

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru uznał, iż uchwała w części jest niezgodna z prawem.

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa, podjęta na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 ustawy stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencje prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Jak wynika z treści art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności. Zatem przekroczenie kompetencji przez radę gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.* Rada gminy formułując postanowienia uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego nie tylko nie może nimi wykroczyć poza zakres ustawowego upoważnienia, ale i naruszać innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Stąd też - stosownie także do konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa - akty prawa miejscowego nie powinny regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i tymi przepisami normowanej (nawet, jeśli taka regulacja stanowiłaby jedynie powtórzenie obowiązującego przepisu). Ponowne uregulowanie przez radę gminy materii ustawowej zawsze będzie prowadzić do sprzeczności z obowiązującym w tym zakresie przepisem ustawy, i to nie tylko w przypadkach, w których regulacje uchwały w sposób oczywisty normują określone zagadnienia wbrew obowiązującym przepisom prawa. Również i modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok NSA *Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28.02.2003 r.*, I SA/Lu 882/02, Fin. Kom. 2003, nr 4, poz. 53; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 29.09.2010 r., sygn. akt II SA/Sz 424/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Z powyższych powodów tego rodzaju wady legislacyjne są traktowane w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych, jako przypadki istotnego naruszenia prawa (por. wyrok NSA z 30.09.2009 r., II OSK 1077/09, wyrok WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 14.07.2011 r., sygn. akt II SA/Wr 300/11, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

W ocenie organu nadzoru, § 2 ust. 3 załącznika do uchwały wskazujący, iż: *Na każdym targowisku gminnym znajduje się tablica informacyjna, na której zamieszcza się:*

- 1) informację zawierającą dane podmiotu prowadzącego targowisko (imię, nazwisko, firma, siedziba, telefon kontaktowy, itp.)
- 2) Regulamin targowisk;
- 3) Uchwałę Rady Miasta Ruda Śląska w sprawie opłaty targowej;
- 4) inne informacje.

– jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Powołanej wyżej regulacji załącznika do uchwały nie można zaliczyć do zasad i trybu korzystania z targowiska oraz zasad prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach. Jak już wyżej podniesiono, takie regulacje stanowią naruszenie reguł prawidłowej legislacji. Dodatkowo, omawiany przepis uchwały nie ma charakteru prawotwórczego (nie określa żadnych zasad), a wyłącznie informacyjny.

Ponadto, Rada Miasta w § 4 ust. 2 pkt 2, 5- 7 oraz ust. 3 załącznika do uchwały postanowiła, że: § 4 ust. 2: *Uprawnieni do prowadzenia handlu na targowiskach gminnych zobowiązani są do:*

2) *przestrzegania przepisów obowiązujących w obrocie towarowym;*

5) *posiadania aktualnego dowodu uiszczenia opłaty targowej i okazywania go na każde żądanie obsługi targowiska oraz innych podmiotów uprawnionych do kontroli, z zastrzeżeniem postanowień zawartych w ust. 3;*

6) *okazywania, na żądanie przedstawicieli właściwych organów, upoważnionych, na podstawie odrębnych przepisów do kontroli, dokumentów, w tym dokumentów upoważniających do prowadzenia sprzedaży;*

7) *używania narzędzi pomiarowych z ważną cechą ich legalizacji, ustawianych i używanych w taki sposób, aby kupujący mieli możliwość stwierdzenia prawidłowości i rzetelności mierzenia i ważenia.*

§ 4 ust. 3 *W przypadku sprzedaży prowadzonej w piątki i soboty przez rolników i ich domowników w rozumieniu ustawy z dnia 29 października 2021 r. o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników (Dz. U. z 2021 r., poz. 2290) nie stosuje się postanowień ust. 2 pkt 5.*

Jak wyżej wskazano, wprowadzenie do niniejszej uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, nakazów i uprawnień ustanowionych już w aktach wyższego rzędu należy uznać za niedopuszczalne. Wynika to zarówno z braku odpowiedniej kompetencji rady gminy, jak i objęcia zakresem unormowania materii już uregulowanej przez prawodawcę w drodze ustawy. Takie postanowienia naruszają zasadę hierarchii aktów prawnych wynikającą z art. 87 Konstytucji RP. Jak trafnie wywiedziono w orzecznictwie sądowno-administracyjnym: *Przepis wynikający z aktu uchwalonego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego nie może rozstrzygać o obowiązkach wynikających z innych ustaw, których obowiązywanie jest niezależne od woli rady gminy. Powinność przestrzegania przepisów sanitarno-epidemiologicznych, weterynaryjnych i przeciwpożarowych, a także innych (...), wynika zaś wprost z przepisów ustaw i wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych. (...) wprowadzenie przez Radę kwestionowanego zapisu narusza zawartą w art. 87 Konstytucji zasadę hierarchii aktów prawnych, ponieważ rozstrzyga on o stosowaniu norm prawnych, wobec których jest hierarchicznie niższy. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego z rzędu (por. m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014 r., III SA/Wr 96/14, opubl. LEX nr 1532386).*

W ocenie organu nadzoru przytoczone regulacje załącznika do uchwały dotyczące kwestii, które zostały już uregulowane w źródłach powszechnie obowiązującego prawa, tj. obowiązku przestrzegania określonych przepisów oraz okazywania dokumentów podmiotom upoważnionym do kontroli odrębnymi przepisami, są sprzeczne z prawem. Należy je zatem ocenić jako podjęte z istotnym naruszeniem art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 5 ustawy w zw. z art. 7 i art. 87 Konstytucji RP.

Ponadto, treść § 4 ust. 2 pkt 7 załącznika do uchwały w zakresie sformułowania: *używania narzędzi pomiarowych z ważną cechą ich legalizacji* jest sprzeczna z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym i art. 5 ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP w zw. z art. 8a ust. 1 ustawy Prawo o miarach. W ocenie organu nadzoru, powyższa regulacja załącznika do uchwały została podjęta z przekroczeniem granic delegacji do podjęcia przedmiotowej uchwały. Omawiana materia została już uregulowana przepisami art. 8a ust. 1 ustawy Prawo o miarach, tj. *Przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej mogą być wprowadzane do obrotu i użytkowania oraz użytkowane tylko wówczas, jeżeli posiadają odpowiednio ważną decyzję zatwierdzenia typu lub ważną legalizację.* Niedopuszczalne jest działanie organu, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Jak już wyżej podniesiono, uchwała Rady Miasta nie może regulować jeszcze raz tego, co już zostało uregulowane w obowiązujących aktach wyższego rzędu. Dodatkowo organ nadzoru sygnalizuje, że nie można wyeliminować z obrotu prawnego wyłącznie ww. sformułowania *używania narzędzi pomiarowych z ważną cechą ich legalizacji*, gdyż konstrukcja § 4 ust. 2 pkt 7 załącznika do uchwały nie pozwala na taką ingerencję organu nadzoru. Takie działanie organu nadzoru stanowiłoby wypaczenie woli Rady Miasta Ruda Śląska i powodowałoby niejasność przepisów uchwały.

Dalej, do zasad i trybu korzystania z targowiska nie można zaliczyć § 6 ust. 1 zdanie 2 i 3 załącznika do uchwały i § 6 ust. 2 załącznika do uchwały. W wyżej wskazanych przepisach Rada Miasta postanowiła iż: *Wysokość stawek opłaty targowej, zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności tej opłaty określa stosowna uchwała Rady Miasta Ruda Śląska. Wysokość opłaty eksploatacyjnej obowiązującej na targowisku ustala właściwy podmiot prowadzący targowisko, w granicach określonych w zarządzeniu Prezydenta Miasta.* (§ 6 ust. 1 zdanie 2 i 3 załącznika do uchwały), *Dokument potwierdzający uiszczenie opłaty targowej winien być przechowywany przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.* (§ 6 ust. 2 załącznika do uchwały).

Przedmiotowa regulacja nie określa żadnych zasad i trybu korzystania z targowiska, ani też zasad prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników) a wyłącznie ma charakter informacyjny. Stanowi to naruszenie reguł prawidłowej legislacji, mających zastosowanie również do aktów prawa miejscowego. Dodatkowo, obowiązek przechowywania określonych dokumentów (tu: potwierdzenia uiszczenia opłaty targowej) wynika już z innych obowiązujących przepisów prawa, a Rada nie posiada kompetencji do stanowienia w powyższym zakresie w akcie prawa miejscowego.

Ponadto, należy podkreślić, że obecnie obowiązujące przepisy prawa przyznają radzie gminy kompetencję do wprowadzenia opłaty targowej zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym Rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b. Dalej, w art. 16 ww. ustawy określone są zwolnienia od obowiązku uiszczenia opłaty. Z kolei kompetencja do stanowienia zasad ustalania i poboru oraz terminów płatności i wysokości stawek opłaty targowej wynika z art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 19 tej ustawy, rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie (w tym opłaty targowej) (pkt 1 ww. przepisu), może także zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej (pkt 2 ww. przepisu). W ocenie organu nadzoru, wszelkie regulacje dotyczące opłaty targowej winny się znaleźć w odrębnej uchwale podejmowanej na podstawie art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie zaś w regulaminie targowiska.

Wskazane powyżej stanowisko organu nadzoru jest spójne z orzecznictwem sądów administracyjnych. Zgodnie bowiem z uzasadnieniem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 30 września 2014 r. (sygn. akt III SA/Wr 476/14, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) „(...) wszelkie regulacje dotyczące opłaty targowej winny znaleźć się w uchwale podejmowanej na podstawie art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 95, poz. 613 z późn. zm.), a nie zaś w regulaminie targowiska. Zawarcie ich w przedmiotowym regulaminie, nawet poprzez odesłanie do innych uregulowań, może wywoływać niejasności interpretacyjne. Ponadto wskazać należy, że obowiązek uiszczenia opłaty targowej, jak i wskazanie od kogo opłatę należy pobierać, wynika z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Uchwała organu stanowiącego gminy nie może regulować raz jeszcze tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Bowiem taki zapis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której jest zawarty, co może prowadzić do zmiany intencji prawodawcy” (por. również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 96/14, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 476/14, opubl. LEX nr 1554541).

Ponadto zgodnie z art. 2 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej do opłaty skarbowej oraz opłat, o których mowa w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stosuje się przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Z art. 1c ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że organem podatkowym właściwym w sprawach opłat uregulowanych w tej ustawie (w tym opłaty targowej) jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Zgodnie natomiast z przepisami Działu VI Ordynacji podatkowej „Kontrola podatkowa”, organy podatkowe pierwszej instancji, przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników (kontrolowanych), a celem tej kontroli jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, o czym stanowi art. 281 § 1 i § 2 Ordynacji podatkowej. Kontrola podatkowa, w świetle art. 283 § 1 pkt 2 Ordynacji, przeprowadzana jest na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa lub osobę zastępującą wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa albo skarbnika jednostki samorządu terytorialnego -

pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej powinno zawierać elementy wymienione w § 2 omawianego artykułu. Kontrola prawidłowości wniesienia opłaty targowej winna być zatem prowadzona ściśle według procedur wynikających z przepisów Ordynacji podatkowej, a stanowienie dodatkowych przepisów w tej materii w uchwale, jako akcie podustawowym, stanowi ewidentne przekroczenie granic delegacji.

Wobec czego, § 4 ust. 2 pkt 5 załącznika do uchwały, dot. obowiązku posiadania i okazywania dowodu uiszczenia opłaty targowej należy uznać za sprzeczny z prawem.

Konsekwencją zakwestionowania ww. § 4 ust. 2 pkt 5 załącznika do uchwały jest konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego § 4 ust. 3 uchwały, który zawiera odniesienie do zakwestionowanego § 4 ust. 2 pkt 5 załącznika do uchwały.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu nadzoru, regulacje określone w § 4 ust. 2 pkt 5 załącznika do uchwały, § 4 ust. 3 załącznika do uchwały oraz § 6 ust. 1 zdanie 2 i 3 załącznika do uchwały i § 6 ust. 2 załącznika do uchwały należy uznać za sprzeczne z przepisem art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 5 ustawy i art. 7 Konstytucji RP w zw. z art. 19 ustawy o podatkach i opłatach.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie jedynie wyżej wymienionej części uchwały.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwały Nr PR.0007.67.2022 Rady Miasta Ruda Śląska z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie uchwalenia regulaminu określającego zasady i tryb korzystania z targowisk miejskich zlokalizowanych na nieruchomościach wchodzących w skład gminnego zasobu nieruchomości, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w części uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz